

Hankasalmen kunnan ympäristönsuojelumääräykset

Hyväksytty Hankasalmen kunnanvaltuustossa 12.3.2012

SISÄLLYS

1 LUKU Yleiset määräykset

- 1 § Tavoite
- 2 § Määräysten antaminen ja valvonta
- 3 § Määräysten soveltaminen
- 4 § Suhde muihin määräyksiin

2 LUKU Jätevedet ja vesiensuojelu

- 5 § Määritelmät
- 6 § Jätevesien käsittely vesihuoltolaitoksen viemäriverkoston toiminta-alueella
- 7 § Vesihuoltolaitoksen jätevesiviemäriin liittymättömiä kiinteistöjä koskevien paikallisista olosuhteista johtuvien määräysten noudattaminen
- 8 § Jätevesien johtamisen suojaetäisyydet vesihuoltolaitoksen jätevesiviemäriin liittymättömillä kiinteistöillä
- 9 § Haja-asutuksen jätevesien puhdistusvaatimukset eri alueilla
- 10 § Maaperän soveltuminen jätevesien imeyttämiseen
- 11 § Jätevesijärjestelmän hoito
- 12 § Kuivakäymälän sijoitus ja hoito
- 13 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu
- 14 § Lumenkaatoalueet
- 15 § Lannan, virtsan ja puristenesteen levitys pohjavesialueilla ja vesistöjen rannoilla
- 16 § Vesistöjen kuormitusta vähentävät suositukset

3 LUKU Vaarallisten kemikaalien varastointi

- 17 § Vaarallisten kemikaalien varastointia koskeva yleismääräys
- 18 § Määräysten voimaantulon jälkeen käyttöön otettavat öljy-, polttoaine- ja muut vaarallisten kemikaalien säiliöt
- 19 § Määräysten voimaan tullessa käytössä olevat öljy-, polttoaine- ja muut vaarallisten kemikaalien säiliöt
- 20 § Määräysten voimaantulon jälkeen käytöstä poistettavat öljy-, polttoaine- ja muut vaarallisten kemikaalien säiliöt

4 LUKU Meluntorjunta

- 21 § Ympäristönsuojelulain 60 §:n mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta poikkeaminen
- 22 § Ilmapuhaltimien käyttö

5 LUKU Muut määräykset

- 23 § Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellista tietoa
- 24 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä
- 25 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä

6 LUKU Voimaantulomääräykset

- 26 § Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo

1 LUKU Yleiset määräykset

1 § Tavoite

Ympäristönsuojelumääräysten tavoitteena on ympäristönsuojelulakia (Ympäristönsuojelulaki 86/2000; jäljempänä YSL) ja Basetusta (Ympäristönsuojeluasetus 169/2000; jäljempänä YSA) täsmentävillä paikallisilla määräyksillä ehkäistä ympäristön pilaantumista sekä turvata kuntalaisille viihtyisiä ja terveellinen asuin- ja elinympäristö.

2 § Määräysten antaminen ja valvonta

2.1 Hankasalmen kunnanvaltuusto on antanut ympäristönsuojelumääräykset YSL 19 §:n perusteella.

2.2 Määräyksien noudattamista valvoo YSL 21 §:n mukaisesti kunnan ympäristönsuojeluviranomainen.

2.3 Ympäristönsuojeluviranomainen voi siirtää sille näissä määräyksissä kuuluvaa ratkaisovaltaa alaiselleen viranhaltijalle siten kuin kunnan ympäristönsuojelun hallinnosta annetussa laissa (64/1986) säädetään.

3 § Määräysten soveltaminen

3.1 YSL:ssa ja YSA:ssa olevien ja niiden nojalla annettujen määräysten lisäksi on noudatettava näitä paikallisiin olosuhteisiin perustuvia ympäristönsuojelumääräyksiä.

3.2 Nämä määräykset ovat voimassa Hankasalmen kunnan alueella, jollei määräyksissä ole toisin säädetty.

3.3 Määräykset eivät koske YSL:n mukaan luvanvaraista toimintaa taikka lain 30.3 (koeluonteinen toiminta), 62 (poikkeukselliset tilanteet) tai 78.2 §:n (maaperän puhdistaminen) mukaista ilmoituksenvaraista toimintaa, joiden osalta ympäristön pilaantumisen ehkäisyä ja torjuntaa koskevat määräykset annetaan ympäristöluvassa tai ilmoituksen perusteella tehtävässä päätöksessä. Määräykset eivät koske myöskään puolustusvoimien toimintaa tai YSL 65 §:n mukaisesti rekisteröitävää toimintaa, jonka ympäristönsuojeluvaatimuksista säädetään valtioneuvoston asetuksessa.

4 § Suhde muihin määräyksiin

4.1 Ympäristönsuojelumääräyksiä noudatetaan muiden kunnallisten määräysten rinnalla ja tarvittaessa niiden kanssa samanaikaisesti. Tällaisia määräyksiä ovat mm. rakennusjärjestys ja jätehuoltomääräykset.

Jos samasta asiasta on määrätty ympäristönsuojelumääräysten lisäksi

muissakin kunnallisissa määräyksissä, tulee ympäristönsuojelumääräyksissä annettua määräystä noudattaa, jos se johtaa parempaan ympäristönsuojelulliseen tulokseen.

4.2 Kunnan viranomaisen tulee lupa-asiaa ratkaistessaan ja muuta viranomaispäätöstä tehdessään ottaa huomioon, mitä näissä määräyksissä säädetään.

2 LUKU Jätevedet ja vesiensuojelu

5 § Määritelmät

Talousjätevesi

Asuntojen, toimistojen, liikerakennusten ja laitosten vesikäymälöistä, keittiöistä, pesutiloista ja niitä vastaavista tiloista ja laitteista peräisin oleva jätevesi sekä ominaisuuksiltaan ja koostumukseltaan vastaavaa, karjatilojen maitohuoneista tai muusta elinkeinotoiminnasta peräisin olevaa vastaava jätevesi.

WC-vesi

Vesikäymälän huuhteluvesi (ns. musta vesi).

Harmaa vesi

Pesemisestä, ruoanlaitosta, astianpesusta ja pyykinpesusta syntyvä jätevesi.

Puhdistettu jätevesi

Saostuskaivojen ja maaperäkäsittelyn tai vastaavan laitteiston jälkeen maastoon johdettava jätevesi.

Saostussäiliö (ns. saostuskaivo)

Jäteveden yksi- tai useampiosainen, mekaaninen, vesitiivis esikäsittelylaite, jonka läpi vesi virtaa ja jonka pääasiallinen tarkoitus on pidättää jätevedestä erottuvat laskeutuvat kiintoaineet ja vettä kevyemmät ainesosat.

Umpisäiliö (ns. umpikaivo)

Vesitiivis talousjäteveden tai lietteen tilapäiseen varastointiin tarkoitettu säiliö, josta ei ole jäteveden purkupuutkea ympäristöön.

Jäteveden maahanimeyttämö

Maahan kaivettu tai pengerretty jäteveden käsittelylaitteisto, jossa vähintään saostussäiliössä esikäsitelty jätevesi imeytetään maaperään puhdistumaan ennen sen kulkeutumista pohjaveteen.

Jäteveden maasuodattamo

Maahan kaivettu tai pengerretty talousjäteveden käsittelylaitteisto, jossa vähintään saostussäiliössä esikäsitelty jätevesi puhdistuu kulkeutuessaan rakennetun hiekkaa tai muuta maa-ainesta olevan suodatinkerroksen läpi ja se kootaan putkistolla sekä johdetaan edelleen ympäristöön tai jatkokäsittelyyn.

Pienpuhdistamo

Muu jäteveden käsittelylaite kuin saostussäiliö, umpisäiliö, maahanimeyttämö tai maasuodattamo. Laitteen toimintaperiaate voi olla fysikaalinen, kemiallinen, biologinen tai niiden yhdistelmä.

Vesistö

Järvi, lampi, joki, puro ja muu luonnollinen vesialue sekä tekojärvi, kanava ja muu vastaava keinotekoinen vesialue; vesistönä ei kuitenkaan pidetä noroa, ojaa ja lähdetä.

Pohjavesialue

I luokan (vedenhankintaa varten tärkeä pohjavesialue), II luokan (vedenhankintaan soveltuva pohjavesialue) tai III luokan (muu pohjavesialue) pohjavesialueiksi luokiteltu alue (pohjavesialueiden rajaukset: Hankasalmen pohjavesialueet, Keski-Suomen ympäristökeskus 1997 muutoksineen).

Ranta-alue

Jokeen, järveen, lampeen tai muuhun vesistöön rajoittuva maa-alue, joka ulottuu vähintään 150 metrin etäisyydelle keskivedenkorkeuden mukaisesta rantaviivasta. Ranta-alueiksi luokitellaan lisäksi alueet joilla on voimassa oleva ranta-asemakaava tai rantaosayleiskaava.

6 § Jätevesien käsittely vesihuoltolaitoksen viemäriverkoston toiminta-alueella

6.1 Vesihuoltolaitoksen jätevesiviemäriin ei saa johtaa tai laittaa edes laimennettuna sinne kuulumattomia aineita, kuten ongelmajätteitä, öljyjä tai rasvoja taikka viemäriin ja puhdistamon toimintaa haittaavia kiinteitä jätteitä.

6.2 Öljyä, polttoaineita, liuottimia tai rasvoja käsittelevien yritys- ja teollisuuskiinteistöjen sekä muiden em. aineita laitospäisesti käsittelevien kiinteistöjen jätevedet tulee ennen vesihuoltolaitoksen jätevesiviemäriin johtamista esikäsitellä asianmukaisissa öljyn-, hiekan- ja/tai rasvanerottimissa. Uudet erotinlaitteistot on mitoitettava riittävän suuriksi ja varustettava tyhjennystarpeen ilmaisevalla hälytinlaitteistolla. Jätteen haltijan on huolehdittava näiden erotinlaitteistojen tyhjennyksestä, huollosta ja toiminnasta.

7 § Vesihuoltolaitoksen jätevesiviemäriin liittymättömiä kiinteistöjä koskevien paikallisista olosuhteista johtuvien määräysten noudattaminen

Jätevesihuollossa on sen lisäksi, mitä YSL:n 3 a luvussa (196/2011) sekä valtioneuvoston YSL 11 §:n nojalla antamassa asetuksessa (asetus talousjätevesien käsittelystä vesihuoltolaitosten viemäriverkoston ulkopuolisilla alueilla, 209/2011; jäljempänä jätevesiasetus) säädetään, noudatettava näitä määräyksiä.

8 § Jätevesien johtamisen suojaetäisyydet vesihuoltolaitoksen jätevesiviemäriin liittymättömillä kiinteistöillä

8.1. Sijoitettaessa jätevesien maaperäkäsittelylaitteistoja (imeytys- tai suodatusjärjestelmät) sekä puhdistettujen jätevesien purkupaikkaa tulee noudattaa seuraavia vähimmäissuojaetäisyyksiä:

Kohde	Vähimmäissuojaetäisyys, m
Talousvesikaivo, lähde, huonosti vettä läpäisevä maa	30
Talousvesikaivo, lähde, hyvin vettä läpäisevä maa	50
Vesistö, ympärivuotinen asutus ja painevedellä varustetut loma-asunnot	30
Vesistö, loma-asuntojen vähäiset harmaat vedet	10
Tie, tontin raja	5
Suojakerros ylimmän pohjavedenpinnan yläpuolella maahan imeyttämössä	1
Suojakerros ylimmän pohjavedenpinnan yläpuolella maasuodattamossa	0,25

Jätevesiä ei saa imeyttää alle 10 metrin etäisyydelle ojasta tai muusta pienestä vesiuomasta tai -altaasta.

Erillisestä saunarakennuksesta tulevat pesuvedet, mikäli niiden määrä on vähäinen, voidaan imeyttää 10 metriä lähemmäksi rantaviivaa tai ojaa, ei kuitenkaan saunarakennuksen ja rantaviivan väliselle alueelle. Jätevedet eivät saa joutua suoraan vesistöön.

Jätevesien maahanimeyttämön ja maasuodattamon imeytys- ja kokoojaputkistot tulee sijoittaa vähintään 1 metrin vuotuisen keskivedenpinnan yläpuolelle.

Jätevesien imeytys- tai purkupaikan tulee mahdollisuuksien mukaan sijaita talousvedenottamon alapuolella.

8.2. Ympäristönsuojeluviranomainen voi hakemuksesta myöntää poikkeuksen edellä kohdassa 8.1 mainituista suojaetäisyysvaatimuksista, mikäli poikkeamisesta ei arvioida aiheutuvan ympäristön pilaantumisen vaaraa.

Poikkeusta harkittaessa otetaan huomioon jäteveden määrä, maaston kaltevuus ja maaperän laatu.

Ympäristönsuojeluviranomainen voi edellyttää suurempia suojaetäisyyksiä, jos jätevesien johtamisesta voisi aiheutua ympäristön pilaantumisen vaaraa.

9 § Haja-asutuksen jätevesien puhdistusvaatimukset eri alueilla

9.1. Jätevesiasetuksen 3 ja 4 §:ien perusteella jätevesien käsittelyssä noudatetaan kahta vaatimustasoa. Taulukossa 1. on esitetty perustason sekä paikallisista olosuhteista johtuvat tehokkaan jätevesien käsittelyn tason mukaiset puhdistusvaatimukset. Lisäksi YSL 19.2 §:n 4. kohdan mukaisesti erityisen herkällä alueilla kielletään ympäristön erityisen pilaantumisvaaran vuoksi WC-vesien tai kaikkien jätevesien johtaminen maahan, vesistöön, ojaan tai muualle maastoon.

Taulukko 1. Jätevesien puhdistusvaatimukset eri alueilla

	Perustason puhdistus-	Tehokkaan jätevesien käsittelyn tason	Erityisen herkät alueet
Biologinen hapenkulutus (BOD ₇)	80 %	90 %	WC- tai kaikkien jätevesien johtaminen maastoon kielletty
Kokonaisfosfori	70 %	85 %	
Kokonaistyppi	30 %	40 %	

9.2 Puhdistusvaatimuksia sovelletaan seuraavasti:

Perustason puhdistusvaatimuksia sovelletaan tavanomaisilla harvaan asutuilla sisämaan alueilla vähintään 5000 m² rakennuspaikoilla. Jätevesien käsittelyn vaihtoehtoja ovat esimerkiksi maahan imeyttäminen tai käsittely maasuodattimessa tai pienpuhdistamossa. Jätevesien käsittelyjärjestelmän tulee täyttää taulukko 1:n mukaiset vaatimukset.

Tehokkaan jätevesien käsittelyn tason puhdistusvaatimuksia sovelletaan ranta-alueilla yli 50 m etäisyydellä vesistöstä ja tavanomaisilla sisämaan alueilla alle 5000 m²:n rakennuspaikoilla. Kaikki jätevedet käsitellään esim. maasuodattamossa, joka on varustettu tehostetulla fosforinpoistolla, tai

pienpuhdistamossa. Myös muu, tehokkaan jätevesien käsittelytason saavuttava puhdistusmenetelmä on mahdollinen. Harmaiden vesien imeyttämien tai suodattamokäsittely on mahdollista, mikäli wc-vedet johdetaan umpisäiliöön tai käsitellään muuten erillään harmaista vesistä.

Pohjavesialueet ja ranta-alueet enintään 50 m etäisyydellä vesistöistä ovat erityisen herkkiä alueita, joilla jätevesien päästäminen ympäristöön aiheuttaa erityistä ympäristön pilaantumisen vaaraa. Tehokkaan jätevesien käsittelyn tason mukaisten puhdistusvaatimusten tulee täytyä, ja lisäksi:

- WC-vesiä ei saa päästää ympäristöön erityisen herkillä alueilla.

Kuivakäymälän tai umpisäiliön vaihtoehtona on jätevesien johtaminen alueen ulkopuolelle käsiteltäväksi tai muu sellainen jätevesien käsittely, jossa vesistöihin tai pohjaveteen ei pääse haitallisia pieneliöitä tai aineita.

- Pohjavesialueilla harmaat jätevedet voidaan käsitellä esimerkiksi tiiviissä pienpuhdistamossa tai pohjarakenteeltaan tiiviissä maasuodattamossa.

Harmaiden vesien purkupaikan sijoitus harkitaan tapauskohtaisesti.

- Ranta-alueilla harmaiden vesien imeyttäminen on mahdollista, mikäli tarvittavat suojaetäisyydet täytyvät ja maaperä mahdollistaa imeyttämisen.

Saarten osalta noudatetaan tapauskohtaista harkintaa.

10 § Maaperän soveltuminen jätevesien imeyttämiseen

Ennen jätevesien imeyttämön rakentamista tulee selvittää esimerkiksi imeytyskokeen tai maaperätutkimuksen avulla soveltuuko maaperä jätevesien imeyttämiseen.

11 § Jätevesijärjestelmän hoito

Jätevesijärjestelmää on käytettävä ja huollettava käyttöohjeiden mukaisesti siten, että se toimii suunnitellulla tavalla ja että jätevesien puhdistustasolle asetetut vaatimukset voidaan normaalikäytössä saavuttaa.

12 § Kuivakäymälän sijoitus ja hoito

12.1 Kuivakäymälä on rakennettava ja hoidettava siten, ettei sen käytöstä aiheudu haju- eikä muuta haittaa ympäristölle eikä terveydelle.

12.2 Kuivakäymälää ei saa sijoittaa 5 m lähemmäs naapurikiinteistön rajaa, 20 m lähemmäs vesistöä eikä tulva-alueelle.

12.3 Käymäläjäteastian on oltava nestettä läpäisemätön. Käymälän rakenteet on mitoitettava siten, että jätteet eivät valu maaperään tai muualle ympäristöön. Kuivakäymälässä on käytettävä riittävästi seosainetta hajuhaittojen estämiseksi.

12.4 Käymäläjäte on kompostoitava tai käsiteltävä muutoin siten, että

käsittelystä ei aiheudu maaperän tai muun ympäristön pilaantumista. Käsittelemätöntä käymäläjätettä ei saa haudata maahan.

12.5 Erottelevan kuivakäymälän nestettä ei saa imeyttää käsittelemättömänä maahan.

13 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu

13.1. Ajoneuvojen, koneiden ja laitteiden pesu sekä veneiden pesu pesuaineilla on kielletty katu- ja tiealueilla ja muilla yleisessä käytössä olevilla alueilla. Lisäksi pesu on kielletty ranta-alueilla siten, että pesuvedet joutuvat suoraan vesistöön.

13.2. Ajoneuvojen, koneiden ja laitteiden pesu on kielletty pohjavesialueilla siten, että pesuvedet pääsevät maaperään.

13.3. Mikäli pesutoiminta on ammattimaista tai laajamittaista, pesemisen tulee tapahtua tähän tarkoitukseen rakennetulla tiivispohjaisella pesupaikalla, jonka pesuvedet on käsiteltävä hiekan- ja öljynerotuskaivossa tai muussa tarkoitukseen soveltuvassa laitteistossa, ja pesuvedet on mahdollisuuksien mukaan viemäroitävä ja johdettava jätevedenpuhdistamolle. Viemäriverkoston ulkopuolisilla alueilla pesuvedet on käsiteltävä ympäristönsuojeluviranomaisen hyväksymällä tavalla.

14 § Lumenkaatoalueet

14.1. Lumenkaatoaluetta ei saa sijoittaa luokitellulle pohjavesialueelle eikä vesistön ranta-alueelle niin, että siitä aiheutuisi vesistön roskaantumisen tai pilaantumisen vaaraa.

14.2. Lumenkaatoalueet on sijoitettava ja niistä on huolehdittava siten, ettei toiminnasta aiheudu ympäristön pilaantumista, kohtuutonta haittaa asutukselle tai muulle maankäytölle eivätkä sulamisvedet aiheuta roskaantumista, vettymistä tai muuta ympäristöhaittaa naapurikiinteistöille. Lumenkaatoalueen haltijan on huolehdittava alueen siivoamisesta välittömästi lumen sulamisen jälkeen.

15 § Lannan, virtsan ja puristenesteen levitys pohjavesialueella ja vesistöjen rannoilla

15.1. Lietelannan, virtsan ja säilörehun puristenesteen levitys pohjavesialueella on kielletty. Kuivalannan levitys on kielletty pohjaveden muodostumisalueella.

15.2. Vesistöjen rannoille tulee jättää vähintään 10 m levyinen suoja-alue, jolle ei saa levittää lantaa, virtsaa tai puristenestettä.

16 § Vesistöjen kuormitusta vähentävät suositukset

16.1 Mattojen, tekstiilien ja muiden vastaavien pesu ranta-alueilla suositellaan järjestävän siten, että pesuvedet eivät joudu suoraan vesistöön.

16.2 Haja-asutusalueiden talouksissa suositellaan käytettävän vähäfosfaattisia tai fosfaatittomia pesuaineita.

16.3 Uusiin rakennuksiin (vakinaiset ja loma-asunnot) suositellaan jätevesien osalta rakennettavan kaksivesijärjestelmä siten, että WC-vesien ja harmaiden vesien erillisviemärintiin on tarvittaessa mahdollisuus siirtyä kohtuullisilla kustannuksilla.

3 Luku Vaarallisten kemikaalien varastointi

17 § Vaarallisten kemikaalien varastointia koskeva yleismääräys

Vaarallisten kemikaalien, esimerkiksi öljyjen, maalien, liuottimien ja torjunta-aineiden varastointi ja säilytys kiinteistöllä tulee järjestää siten, etteivät kemikaalit pääse maaperään, pohjaveteen tai muualle ympäristöön. Säiliöiden ja astioiden päällyksmerkinnöistä tulee käydä ilmi mitä kemikaalia säiliö tai astia sisältää.

18 § Määräysten voimaantulon jälkeen käyttöön otettavat öljy-, polttoaine- ja muut vaarallisten kemikaalien säiliöt

18.1 Käyttöön otettavat maanpäälliset yksivaippaiset kiinteät tai siirrettävät öljy-, polttoaine ja muut vaarallisten kemikaalien säiliöt sekä yli 500 litran nestemäisten vaarallisten kemikaalien astiavarastot on sijoitettava tiiville, kemikaaleja läpäisemättömälle alustalle tai tiiviiseen suoja-altaaseen.

Sisätiloissa lämmitysöljy tulee säilyttää tiivislattiaisessa, kynnyksin tai lattiakaadoin varustetussa viemäroimättömässä tilassa tai kaksoisvaippallisessa säiliössä tai erillisessä suoja-altaassa.

18.2 Pohjavesialueilla käyttöön otettavat maanpäälliset yksivaippaiset säiliöt on sijoitettava vähintään säiliön kokoa vastaavaan katettuun suoja-altaaseen. Säiliöitä ei saa sijoittaa maan alle pohjavesialueilla.

18.3 Pysyvässä käytössä olevalla tankkauspaikalla käyttöön otettavat polttoainesäiliöt tulee varustaa lapon estolla tai lukituksella sekä ylitäytön estolla.

19 § Määräysten voimaan tullessa käytössä olevat öljy-, polttoaine- ja vaarallisten kemikaalien säiliöt

19.1. Maanalaisen öljy-, polttoaine- tai vaarallisten kemikaalien säiliön omistajan tai haltijan on tarkastutettava käytössä oleva säiliö ensimmäisen kerran 10 vuoden kuluessa käyttöön otosta sekä siitä eteenpäin 10 vuoden välein, ellei säiliön kuntoluokituksen takia ole tarpeen tehdä tarkastuksia useammin tai poistaa säiliö käytöstä. Vähintään 10 vuotta käytössä ja tarkastamatta ollut säiliö tulee tarkastuttaa kolmen vuoden kuluessa määräysten voimaantulosta. Tarkastus tulee teettää Turvatekniikan keskuksen hyväksymällä tarkastajalla.

Määräys ei koske kaksivaippaisia tai säiliön kokoa vastaavaan suoja-altaaseen sijoitettuja säiliöitä, joissa on vuodonilmausjärjestelmä.

Kunnan öljyvahinkojen torjuntasuunnitelmassa esitetyillä tärkeillä pohjavesialueilla noudatetaan ensisijaisesti KTM:n päätöstä maanalaisten öljysäiliöiden määräaikaistarkastuksista (344/1983).

19.2. Käytössä olevat maanpäälliset yksivaippaiset kiinteät öljy-, polttoaine ja muut vaarallisten kemikaalien säiliöt sekä yli 500 litran nestemäisten vaarallisten kemikaalien astiavarastot on sijoitettava tiiviille, kemikaaleja läpäisemättömälle alustalle tai tiiviiseen suoja-altaaseen viiden vuoden kuluessa määräysten voimaantulosta.

20 § Määräysten voimaantulon jälkeen käytöstä poistettavat öljy-, polttoaine- ja vaarallisten kemikaalien säiliöt

20.1. Käytöstä poistettavat maanalaiset öljy-, polttoaine- ja vaarallisten kemikaalien säiliöt on ensisijaisesti poistettava maaperästä. Säiliöt on puhdistutettava ennen poistamista. Puhdistamista koskeva todistus on pyydettyessä esitettävä ympäristönsuojeluviranomaiselle. Puhdistuksen saa suorittaa vain henkilö, jolla on tehtävän edellyttämä pätevyys.

Mikäli säiliön poistamisen yhteydessä havaitaan vuotojen aiheuttamaa maaperän pilaantumista, todetusta vuodosta tulee tehdä välittömästi ilmoitus Keski-Suomen pelastuslaitokselle ja Keski-Suomen ELY-keskukselle.

20.2. Mikäli säiliön poistaminen on teknisesti erityisen vaikeaa tai siitä aiheutuisi huomattavaa vahinkoa muulle omaisuudelle, kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi kirjallisesta hakemuksesta myöntää poikkeuksen velvollisuudesta poistaa säiliö maaperästä. Käytöstä poistettava säiliö tulee puhdistaa ja täyttää hiekalla, ja täyttöyhteydet tulee poistaa. Puhdistamista koskeva todistus on esitettävä ympäristönsuojeluviranomaiselle. Puhdistuksen saa suorittaa vain henkilö, jolla on tehtävän edellyttämä pätevyys.

4 Luku Meluntorjunta

21 § Ympäristönsuojelulain 60 §:n mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta poikkeaminen

21.1 Erityisen häiritsevää melua aiheuttavasta tilapäisestä toimenpiteestä tai tapahtumasta tulee tehdä ympäristönsuojelulain 60 §:n mukainen ilmoitus kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.

Melusta johtuvaa ilmoitusta ei kuitenkaan tarvitse tehdä:

1. yksityishenkilön talouteen liittyvästä toiminnasta; esim. rakennustyöt
2. päiväaikaan, klo 08.00 B 21.00 järjestettävästä yksipäiväisestä tapahtumasta
3. maatalouselinkeinojen harjoittamisen vuoksi välttämätöntä tilapäistä ja lyhytaikaista häiritsevää melua aiheuttavasta toiminnasta; esimerkiksi leikkuupuimurin, heinän/viljakuivurin tai sadetuslaitteen käytöstä
4. liikenneväylien sekä yhdyskuntateknisten laitteiden kunnossapitotyöstä johtuvasta tilapäisestä melusta, mikäli työn suorittamista on liikenneturvallisuuden, liikenteen sujuvuuden tai muusta perustellusta syystä pidettävä välttämättömänä

21.2 Ympäristönsuojeluviranomainen voi velvoittaa tekemään ilmoituksen myös edellä mainituista tilapäisistä tapahtumista tai töistä, jos niiden arvioidaan aiheuttavan erityisen häiritsevää melua lähialueelle.

21.3 Ilmoitus tulee tehdä hyvissä ajoin, viimeistään 30 vuorokautta ennen toimenpiteeseen ryhtymistä tai toiminnan aloittamista.

21.4 Yleisötilaisuuksien ja muiden tilapäisten tapahtumien järjestäjien on tiedotettava tapahtuman vaikutuspiirissä oleville asukkaille ja naapurikiinteistöjen haltijoille melua aiheuttavan tapahtuman laadusta, ajankohdasta ja kestosta viimeistään 7 vuorokautta ennen tapahtuman ajankohtaa.

22 § Ilmapuhaltimien käyttö

Ilmapuhaltimien käyttö hiekanpoistossa taajama-alueilla kadulta, parkkipaikalta tai vastaavalta yleiseltä alueelta on kielletty.

5 LUKU Muut määräykset

23 § Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellista tietoa

Kiinteistön haltijan tai omistajan, alueen käyttäjän, toiminnan harjoittajan tai tapahtuman järjestäjän on annettava kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle

valvontaa varten tarpeelliset tiedot ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavasta toiminnasta sekä toimenpiteistä, laitteista ja suunnitelmista, joilla on tarkoituksena ehkäistä ja torjua ympäristön pilaantumista.

24 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

Ympäristönsuojeluviranomainen voi erityisestä syystä hakemuksesta myöntää yksittäistapauksessa luvan poiketa näistä määräyksistä. Poikkeamisesta ei saa aiheutua näiden määräysten tavoitteiden (1 §) syrjäytymistä.

25 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä

Ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen tai laiminlyönnin seuraamuksista ja pakkokeinoista säädetään YSL 13. luvussa ja 15:116 §:ssä sekä rikoslain (39/1889) 48. luvussa.

6 LUKU Voimaantulomääräykset

26 § Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo

Nämä ympäristönsuojelumääräykset tulevat voimaan Hankasalmen kunnassa 19.3.2012. Nämä määräykset korvaavat kunnanvaltuuston 13.12.2004 hyväksymät ympäristönsuojelumääräykset.

HANKASALMEN KUNNAN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYSTEN PERUSTELUT

1 LUKU Yleiset määräykset

1 § Tavoite

Ympäristönsuojelumääräykset annetaan ympäristönsuojelulain (ympäristönsuojelulaki 86/2000; jäljempänä YSL) täytäntöön panemiseksi, joten niiden tulee perustua lain säännöksiin tai sen nojalla annettujen säädösten konkretisointiin ympäristön suojelemiseksi paikallisesti.

Määräysten yleisenä tavoitteena on paikallisen ympäristön pilaantumisen ennaltaehkäisy sekä pilaantumisesta aiheutuvien haittojen poistaminen ja vähentäminen.

2 § Määräysten antaminen ja valvonta

2.1 YSL 19.1 §:n mukaan toimivalta ympäristönsuojelumääräysten antamisessa kuuluu kunnanvaltuustolle.

2.2 YSL 21.1 §:n mukaan kunnalle kuuluvista YSL:n mukaisista lupa- ja valvontatehtävistä huolehtii kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain (laki kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta 64/1986; jäljempänä ympäristönsuojelun hallintolaki) mukainen kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Ympäristönsuojeluviranomaisen tehtävät ympäristönsuojelun hallintolain 5.1 §:n mukaan hoitaa kunnan määräämä toimielin. Hankasalmen kunnan ympäristönsuojeluviranomaisena toimii ympäristölautakunnan valvontajaosto kunnanvaltuuston hyväksymän hallintosäännön mukaisesti.

2.3 YSL 21.2 §:n mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi siirtää sille YSL:ssä tarkoitettua toimivaltaa, lukuun ottamatta hallintopakon käyttämistä, viranhaltijalle siten kuin ympäristönsuojelun hallintolaissa säädetään. Ympäristönsuojelun hallintolain 7 §:n mukaan kunnanvaltuusto voi antaa kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle oikeuden siirtää toimivaltaansa alaiselleen viranhaltijalle, jollei laissa erikseen toisin säädetä.

Viranhaltijalla, jolle siirretään kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle kuuluvia tehtäviä, tulee olla tehtävän edellyttämä pätevyys.

3 § Määräysten soveltaminen

3.1 ja 3.2 Kunnanvaltuusto voi YSL 19 §:n mukaan antaa tämän lain täytäntöön panemiseksi tarpeellisia paikallisista olosuhteista johtuvia, kuntaa tai sen osaa koskevia yleisiä määräyksiä.

